

El ple sobre l'emergència social: no ens resignem

El Parlament de Catalunya celebra avui i demà el "ple sobre la situació d'emergència social, la reactivació econòmica, la gestió pública i la necessitat d'una resposta institucional". Aquesta convocatòria serà la segona part d'un partit que va començar fa tot just dos anys en el que es va conèixer com a "ple sobre la pobresa". En aquella ocasió, els resultats van ser magres i no es van aportar gaires solucions als problemes que es plantejava combatre: la pobresa i l'exclusió social. Aquest és el motiu pel qual, malgrat que l'esperança és l'últim que s'ha de perdre, el que plana sobre moltes de les entitats socials que assistiran a la sessió és l'escepticisme.

No invita a l'optimisme pensar que, sense l'esforç i la generositat de tots els grups parlamentaris per assolir grans consensos, no resolrem la situació d'un país que suporta més de mig milió de persones aturades, de les quals 393.900 de llarga durada i amb un 20,9% de la població que viu sota el llindar de la pobresa. L'estratègia 2020 impulsada per la Comissió Europea es planteja un creixement sostenible i inclusiu, i insta els governs a dedicar els fons estructurals, també, a reduir en 20 milions els europeus que viuen sota el llindar de la pobresa. Això vol dir que a Catalunya, per exemple, hauríem de reduir en 280.000 persones les que avui viuen en risc d'exclusió o, cosa que és el mateix, passar del 20,9% actual al 18,7%.

Catalunya continua patint, set anys després, una crisi social malgrat que l'economia ha crescut de manera ininterrompuda els últims

dos anys. Aquesta crisi social es materialitza en tres conseqüències que afecten perjudicialment la nostra quotidianitat: l'increment de les desigualtats, la cronificació de la pobresa i la falta de polítiques inclusives per a persones que tenen algun tipus de discapacitat, que a Catalunya són 537.998 –un 35% de discapacitats físics motors, un 23% de físics no motors, un 20% amb trastorns mentals, un 7% de discapacitats visuals, un 9,5% de psíquics i un 5,5% d'auditius.

El ple convocat s'hauria de cloure amb pocs objectius, que fossin clars i identificables, amb indicadors avaluable i pressupostàriament realistes. La pobresa és una realitat social sobre la qual es pot actuar. De naturalesa complexa i amb

ORIOI ILLA

PRESIDENT DE LA TAULA DEL TERCER SECTOR SOCIAL DE CATALUNYA

La crisi ens ha fet a tots molt més vulnerables del que pensàvem que érem

diversitat de causes, caldria que fos combatuda sobre els orígens que la provoquen. En aquest sentit, cal definir polítiques transformadores que (1) intervinguin i modifiquin el mercat de treball orientant-lo cap a la qualitat i l'estabilitat, promovent una economia centrada en la persona; (2) amb un sistema educatiu que no deixi ningú enrere i redueixi a nivells europeus l'elevat abandonament escolar prematur; (3) amb una fiscalitat justa que redistribueixi equitativament el creixement econòmic; (4) amb un sistema de prestacions que garanteixi un mínim per a tothom; (5) amb polítiques d'habitatge social assequible; i (6) amb l'extensió dels serveis socio-sanitaris com a dret de ciutadania.

La situació actual no ens ha de portar a resignar-nos i a acceptar totes les pèrdues d'aquests anys. La crisi financera i social no tan sols ha lesionat greument els col·lectius vulnerables, sinó que ens ha fet a tots molt més vulnerables del que pensàvem que érem. I, amb la crisi, hem vist que no només fallava el sistema econòmic, sinó també el sistema de creences sobre el qual estava construït. Davant d'aquest context en el qual es desenvolupa el ple d'avui i demà al Parlament, les entitats socials volem ser participants d'aquest debat i participar en les solucions que se'n derivin. Les entitats socials vivim en aquesta societat i hi intervenim, sempre, des d'una mirada social. Si no llegim la transformació que està patint la societat i, amb ella, la dels seus ciutadans, les entitats socials podem córrer el risc de deixar de ser l'instrument útil i eficaç que ara som. Hem de ser un actor transformador que lluita per una societat més justa. No hem de resignar-nos a pal·liar les mancances d'una societat que pateix. I, en aquest camí, cal comptar amb la responsabilitat social del sector privat i amb la garantia del sector públic en relació amb les polítiques públiques i als drets socials.

Esmorteir l'emergència social no és un objectiu fàcil. Combatre la pobresa exigeix tenacitat i compromís polític i social. Per això, abandonar l'estratègia partidista i buscar punts de trobada i consens enfortirà les eines, sempre insuficients, que tenim per respondre eficaçment al repte d'aconseguir una societat més inclusiva, més equitativa i, per tant, més cohesionada.

PERE TORDERA

CARTES I MISSATGES

Judici amb la finestra oberta

Amb independència que l'acusat sigui una infanta d'Espanya o un immigrant sense sostre, em sembla que el tracte ha de ser el mateix davant de la justícia i pel que fa a la imatge pública. Ara bé, jo em pregunto una vegada i una altra: ¿cal retransmetre la totalitat del judici d'un o l'altre en directe?

Em sembla que no. Sigui quin sigui l'estratègia social i cultural de l'acusat, el primer que ha de prevaldre sempre és la presumpció d'innocència i, quan se n'ha pogut demostrar la culpabilitat, aleshores parlar-ne.

En el moment en què qualsevol judici és transmès per televisió es posen les bases per fer judicis paral·lels, condemnar o justificar l'acusat abans que el jutge dicti sentència i, encara pitjor, convertir-nos en jutges, fiscals o advocats sense tenir cap formació específica.

Això és transparència? Jo diria que no hi té res a veure.

PILAR PORCEL I OMAR
SABADELL

Aeroport Lluís Companys

L'aeroport de París porta el nom de Charles de Gaulle en honor al polític que va alliberar França de l'ocupació nazi. Semblantment, l'aeroport del Prat hauria de portar el nom del president Lluís Companys, vilment afusellat al castell de Montjuïc, pel crim d'haver abanderat democràticament els anhels de llibertat i independència dels ciutadans de Catalunya. L'actual proposta per denominar amb un nom il·lustre el nostre aeroport és una magnífica ocasió per honorar la memòria del president màrtir, que en l'instant de ser afusellat encara va tenir temps de proclamar el que van ser les seves últimes paraules: "Per Catalunya!" Els ciutadans i el govern de la Generalitat de Catalunya tenen la paraula...

JORDI PAUSAS
PARÍS

Seguim molestant?

Pel que s'ha vist aquests dies en els debats per formar el nou govern espa-

nyol, els catalans seguim sent la pedra a la sabata. Potser tornarà a passar allò que, quan no resols el problema, sempre torna a aparèixer quan menys te l'esperes. Ignorar un problema o fer veure que no existeix només ho fan els estruços. Tot plegat ens fa veure que a la vida cal afrontar la realitat.

El que resulta més inversemblant de tot plegat és que un català que busca a Espanya el poder que no pot aconseguir a Catalunya pugui ser la clau de tot plegat. Ja comença a ser hora de reconèixer que els catalans som tan importants com els espanyols en aquesta situació. Mereixem un altre tracte i més respecte.

El més greu de tot és que a Espanya gairebé ja no li queda temps per rectificar!

ALBERT ALTÉS SEGURA
VIC

Refugiats i maltractats per Europa

No sabem què fer davant tot el que està passant amb els refugiats que arri-

ben a Europa demanant ajuda. No cal explicar la situació que estan vivint, tots ho sabem. Molta gent col·laborem amb les organitzacions humanitàries, però amb això no n'hi ha prou, això no atura el desastre, hem de fer-hi alguna cosa més.

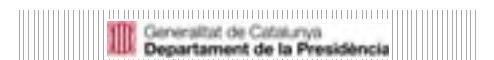
Si vam ser capaços d'animar dos milions de persones a sortir al carrer per la independència, ¿no serem capaços de demostrar que no només ens movem per Catalunya? Davant de les injustícies com les que veiem que estan cometent amb aquestes famílies, que estan desesperades, no ens podem quedar de braços plegats: també ens han de fer sortir al carrer, per demanar la fi de la guerra i més solidaritat dels governs europeus.

DOLORS JUAN I ANTONI SAMPERE
L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Les cartes enviades pels lectors han de tenir un màxim de 1.000 caràcters. El diari es reserva el dret de resumir-les. Els seus autors hi han de fer constar nom i cognoms, adreça postal i electrònica, número de carnet d'identitat i un telèfon de contacte. Les cartes no es respondran.

Podeu expressar-vos al diari a través de la web www.ara.cat, i per les següents vies:

[@diariARA](https://twitter.com/diariARA) facebook.com/diariARA cartes@ara.cat Carrer Diputació, 119, 08015, Barcelona Fe d'errades: opinio@ara.cat

26
**FERRAN SÁEZ
MATEU**
filòsof

Si les autoritats europees expliquessin un pla de convivència per als refugiats, les pors actuals s'atenuarien molt

27
ALBERT CARRERAS
catedràtic de la UPF

Com és que PP, C's i altres que es declaren defensors dels catalans no denuncien l'arbitrarietat amb què ens tracta Hisenda?

28
ORIOL ILLA
pres. de la Taula del Tercer Sector

El ple sobre emergència social que se celebra avui i demà ha d'abandonar l'estratègia partidista en pro d'una societat més inclusiva

El relleu a Girona enfronta CDC i ERC

Albert Ballesta deixa l'alcaldia en mans de Marta Madrenas després de pactar amb el PSC

L'exalcalde reconeix errors però acusa durament els republicans de no tenir "interès de ciutat"

El Camp Nou del futur

L'equip japonès d'arquitectes Nikken Sekkei, juntament amb els catalans Pascual i Ausió, guanyen el concurs per al nou estadi del Barça amb una proposta transparent i "mediterrània"

P 20

Junqueras obre diàleg amb Montoro i De Guindos

Ofensiva per trobar solució a la falta de liquiditat del Govern

P 10-11

L'ONU veu il·legal l'acord UE-Turquia pels refugiats

Adverteix que els retorns massius estan prohibits

P 14-15

"Rentàvem els avis amb draps de la pols"

Un testimoni revela com els va afectar l'estafa de BB Serveis